

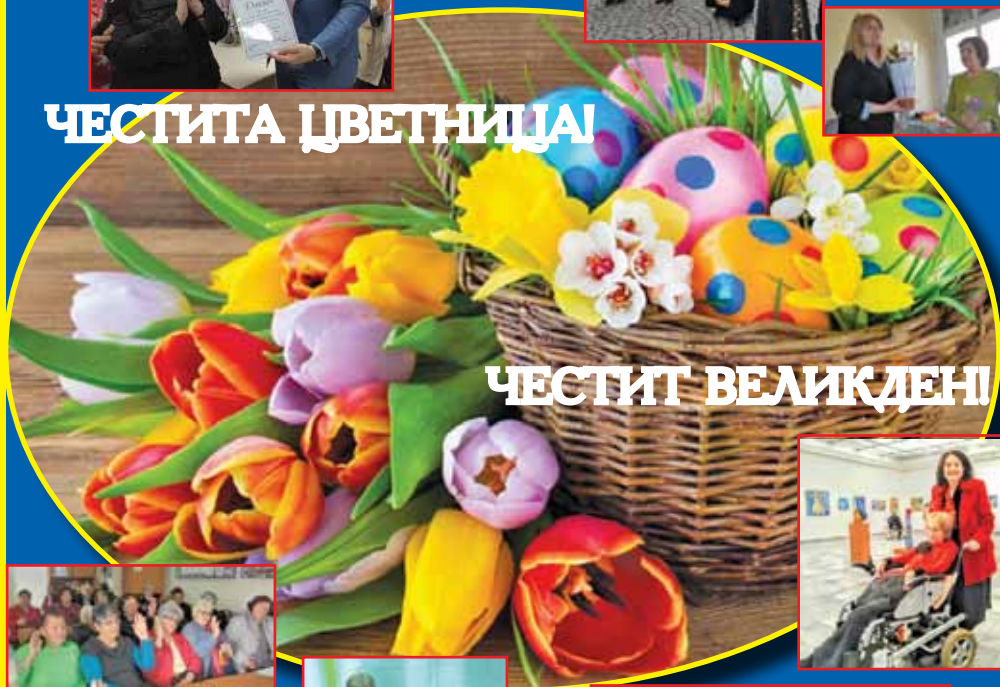
БЛАГОСЛОВЕНИ!

Кураж

Списание за социални права и интеграция • Година XXVIII • Брой 4 • април • 2019 г. • Цена 0.50 лв

ЧЕСТИТА ЦВЕТНИЦА!

ЧЕСТИТ ВЕЛИКДЕН!

Акцент	3 - 6
ПОКАЗВАМЕ С ДЕЛА, ЧЕ РАВНИ СМЕ НА ДРУГИТЕ В СВЕТА	4 - 7
ДОБРИТЕ ВЕСТИ ИДВАТ С КУРАЖ	8 - 15
София, Твърдица, Смядово, Поморие, Разград, Долна баня, Исперих, Кюстендил	
ОТЧИТАМЕ ОРГАНИЗАЦИОННАТА ДЕЙНОСТ	16 - 19
СОЦИАЛНА ПОЛИТИКА	20 - 31
АРТ СЕДЯНКА	32 - 38
Кръстословица	39
Памет	40

ЗЛОБОДНЕВКА НА БРОЯ

ДС

По цял ген на пазара аз се скитам —
жената всъщност тъй ме корумпира...
Аз съм ДС — домашният снабдител,
а тя ми туря и по някой лев за бира.

Георги ДРАМБОЗОВ

ИЗДАНИЕ НА СЪЮЗА НА ИНВАЛИДИТЕ В БЪЛГАРИЯ

Списание е приемник на в. "Кураж"

София 1000, ул. "Христо Белчев" №8, тел. 981 56 38

udpb@abv.bg; kuraj@abv.bg

Главен редактор

Петя МИТЕВА

Печат БОБ И КО

Ръкописи и снимки не се връщат

Използва се илюстрация и от интернет

БЛАГА ВЕСТ НА БЛАГОВЕЦ зарадва хората с увреждания от организацията на СИБ в Петрич

**Румяна Гълъбова -
Координатор на
СИБ за регион
Благоевград връчи
Диплом на кмета
на Петрич Димитър
Бръчков. Но това
беше в края на
събитието на 25
март ...**

**Ето го началото!
Отец Борислав Михов освеща-
ва новия клуб на организация-
та на СИБ в Петрич на ул.
Вардар № 5 на връх Благовец...**

свой нов, чудесен клуб в
центъра на града. Той
вече беше пълен и с много
гости – приятели на ор-
ганизацията, спонсори,
журналисти, любопит-
ни граждани. Дойдоха
и кметът на града Ди-
митър Бръчков, предсе-
дателят на Об-
щинския съвет...
и други предста-
вители на об-
щинското ръко-
водство. Тогава
започна търже-

На този ден слънцето беше
щедро и в Петрич беше ис-
тинско лято. Слънчево беше
и настроението на хората с
увреждания от клуба на СИБ
с председател Юлия Ивано-
ва, защото най-после имат

Следва на стр. 6

ОПИТ, АМБИЦИИ, ПЕРСПЕКТИВИ 30 ГОДИНИ СИБ

ПЪРВОМАЙ

Днес 6.03.2019 г. в клуба на ОО на СИБ - Първомай, се проведе кулинарна изложба и бродерии. Това е част от набелязаната програма по случай 30 години от създаването на СИБ. Участниците подготвиха много и разнообразни вкусотии. За доброто настроение се погрижи певицата Мариана Тенева, която е координатор към организацията. Всички бяха поздравени от председателя Златка Кирева и членовете на УС за доброто представяне! ■

ПЛОВДИВ

Излезе и бр. 4 на социалния бюлетин **ДОБРОТА, издаван по случай 30-годишния юбилей на СИБ**

Рангел СТОЯНОВ

ВЕЧЕ повече от една година в община Садово функционира "Център за рехабилитация" по проект "Услуги за социално включване и независим живот". В него са обхванати близо 100 лица с различни заболявания – мозъчно-съдови болести, пациенти с тежка и дълбока олигофрения, хора с умерена умствена изостаналост, хора с физически затруднения и възрастни, които не могат да се справят сами в ежедневието.

ДЕЦА с тежки диагнози от Център за настаняване от семеен тип "Св. Св. Константин и Елена" в Пловдив посещават часове по музика и изобразително изкуство в масовото училище СУ "Димитър Матевски" в ЖР "Тракия". Децата от двете институции дадоха старт на националната кампания "Мисията е възможна", която е организирана от социалното министерство по Оперативна програма "Развитие на човешките ресурси". Целта е различни институции и организации да работят заедно за деинституционализацията на децата в България. Учениците от масовото училище гостуват на децата с увреждания, за да изработват заедно сувенири или да ги извеждат на разходка в парка за свободни игри.

ПЪРВИ АПРИЛ

Днес е празник на лъжата.
Тя у нас е в луд подем.
Къси й били краката –
Да бе, но не съвсем.

С лъскав джип край нас препуска,
със служебен мерцедес.
Здраво стиска, не изпуска
Кокала си не от днес.

Че с „реформи“ ни занаят
Колко време ден и нощ,
За да ползват от властта си
привилегии и мощ.

А на чичо – прах в очите,
той е свикнал да търпи.
Ще се утеши с трохите,
може пък и да заспи.

И на битово равнище
твърде често пак е тя.
Пример: Кръшна току-вижте
се кълне във верността.

Днес е празник на лъжата,
дружно да я уважим!
Май на всеки е позната,
тъй че...да си замълчим...

И шегата отпразнувай
заради смеха поне,
както искаш се шегувай,
но на голо дупе – не!

БЛАГА ВЕСТ НА БЛАГОВЕЦ

Продължение от стр. 3

ственото осветяване на клуба. Веднага след това г-жа Юлия Иванова представи гостите и обяви, че членовете на СИБ са особено щастливи, защото влизат в новия си „дом“ в годината, когато организацията отбелязва своя-

та 30-годишнина. Затова сме много щастливи да ви приемем всички вас в новия ни дом!

И даде думата на г- Бръчков.
- Уважаемо ръководство на клуба, уважаеми г-н Тренчев – Председател на общинския съвет, първо честит празник на всички! За нас е удоволствие да

присъстваме на откриването на клуба на СИБ, радвам се, че тази година заедно с Общинския съвет успяхме да решим много важни социални проблеми, дългогодишни проблеми - настаняване на глухите, на слепите в нови клубове и сега - на хората с увреждания от Съюза на инвалидите в България в нови помещения, далече по-удобни. Ясно осъзнаваме, че тази ангажираност към проблемите на хората в неравностойно положение показва нашето духовно осъзнаване, висотата на духовното ни израстване и нашия морал като общество. Но

осъзнаваме, че има още с какво да продължим и какви още други мерки да предприемем, за да могат хората с увреждания да се почувстват пълноценни членове

► на нашето общество. Това, което ще ви пожелаем, е преди всичко здраве и в клуба си да споделяте само хубави моменти и за хубави поводи да се събирате! Не забравяйте също, че вярата трябва да ви съпътства във всеки един миг! Честито! На добър час!

желаха, новият клуб мигновено се превърна в място за забавление, песни и празнично настроение, защото гостенките от село Микрево – известни с хубавите си народни ритуали и песни - „взеха думата”.

Трябва да подчертаем, че сред гостите имаше и други приятели на хората с увреждания от СИБ

– като например, г-жа Уляна Чучулигова, която оглавява една благотворителна организация - „Заедно можем повече”. Неведнъж хората с увреждания от клуба на СИБ са получавали различни дарения от тази организация и са истински благодарни.

И подари икона за клуба. А координаторът на СИБ за регион Благоевград Румяна Гълъбова връчи на г-н Бръчков Диплом на СИБ за личен принос и каза:

- Искаме да Ви благодарим за Вашата ангажираност, затова че подавате ръка на хората с увреждания в общината. Това е заслуга също и на Юлия Иванова.

- За мен този диплом – каза г-н Бръчков - има изключително висока морална стойност!

И както високите гости по-

– като например, г-жа Уляна Чучулигова, която оглавява една благотворителна организация - „Заедно можем повече”. Неведнъж хората с увреждания от клуба на СИБ са получавали различни дарения от тази организация и са истински благодарни.

Предадени бяха на кмета поздрав и благодарност от Крaсимиp Коцев - Председателят на СИБ, който подписа Диплом първа степен за личен принос на г-н Бръчков в социалната интеграция на хората със специфични възможности... ■

3 МАРТ - ДЕН ПАМЕТЕН ЗА НАРОДНА ПОЧИТ И ЕДИНЕНИЕ

СОФИЯ

Лилия НИКОЛОВА

3 март е знаков ден в нашата история: ден победен, ден паметен, отправен към бъдещето. В този ден родолюбиви организации от столичния район Красно село като Съюзът на запасните воители, Съюзът на ветераните и военноинвалидите, читалищата в района – НЧ „Бели брези-2007“, НЧ „Надка Караджова, НЧ „Р. Алексиев“, Дружество на хората с увреждания „Бели брези“ под егидата на Районна администрация Красно село, организираха възпоменателно тържество пред Руски паметник – едно също знаково, сакрално място в нашата столица и в нашата история.

Руският паметник в София е първият паметник, издигнат в столицата на освободеното ни отечество и то не на кое да е място, а на пътя, по който Осман Нури паша бяга от София към Перник на 22 декември 1877 г. Този паметник е първият символ на жадуваната от векове свобода. Ето защо всяка година свеждаме чела на това място, на този ден, за да отдадем своята почит и признателност към нашите предци.

В утрото на 3 март на площада ехтят патриотични песни, ритъмът им приканва развълнувани граждани, прииждащи с ►

цвете в ръце. Настроението е приповдигнато. Зазвучава националният химн, изслушан с респект и уважение. След химна полковник Никола Цветков подава команда и под звуците на военен марш на площада се подреждат българските знамена, сред които изнамето на Подофицерско дружество „Гургулят“.

Името на този свят ден е увенчано с ореола на саможертвата на стотици хиляди руски и от други народности воители, български опълченци, хайдутини, четници, въстаници, мирни граждани, жени, старци, деца. В памет на всички тях беше прочетена заупокойна молитва от името на храм „Покров Богородичен“. Високият ясен глас на отец Живко звънтеше в настъпилата тишина, църковните хоругви блестяха с позлатата на християнските икони, извисени над главите на събралото се множество, вятърът ги вееше тържествено и естествено внушаваше усещането, че се намираме на място славно, място свято.

За значението на Руско-Турската освободителна война от 1877-78 година и подписания Сан Стефански мирен договор слово произнесе д.и.н. Бойко Беленски, писател, автор на редица исторически романи, в които е изваял образите на наши владетели и политици. Той подчерта историческата роля на тези събития, отворили пред отечеството ни дверите на свободата и независимостта и

че днес от нас зависи неговото бъдеще.

Със свеждане на глава и едноминутно мълчание присъстващите почетоха паметта на загиналите в борбата за свобода.

Възпоменателното тържество продължи с възрожденски и патриотични песни в изпълнение на фолклорна група при НЧ „Н.Й.Вапцаров“, с. Томпсън, община Своге с художествен ръководител Никола Йонов – „Вятър ечи, Балкан стене“, „Хубава си, моя горо“, „Де е България“ и др. Здравка Евтимова, активист на НЧ „Бели брези-2007“ изпълни вълнуващо стихотворение, посветено на празника, а Светла Стоянова, председател на ДИ „Бели брези“, изнесе рецитал в чест на този свят ден. „Еничари ходят, мамо“ – зазвуча трогателно гласът на М. Трънски, а след това китка от тематични и фолклорни изпълнения огласи площада. Вера Иванова развълнува присъстващите с песните: „Окол Плевен“ и „Пиленце пее“, а Елена Любенова и Марийка Шаламанова се изяха с живописните песни: „Кажи ми, мамо, кажи ми“, „Яна иде“ и други.

СОФИЯ

Особено силно впечатление направиха кристалните гласове на талантливите млади певци от НЧ „Надка Караджова“ с художествен ръководител Светла Караджова: Иванинка Иванова и Александър Виденов. Очаровани, по-възрастните ги наградиха с бурни аплодисменти и им предрекоха прекрасно бъдеще.

Възрастни и деца заставаха в смирено благоговение пред паметника и поднасяха цветя в знак на своята признателност.

На финала на тържеството по стара българска традиция на площада пред паметника се изви народно хоро.

Едно паметно събитие, един ритуал – като изпълнен дълг, като почит към тези, на които дължим днешния си ден и като ден за единение на поколенията, урок по родолюбие – за всички присъстващи и най-вече за младото поколение, на което принадлежи бъдещето на нашата Родина. ■

Папка ЗЛАТЕВА

Членовете на клуба на СИБ „Вяра, Надежда и Любов“ посетиха Социалния Дом, който се намира на 7 км от Твърдица, за да завържат мартеници за здраве на потребителите от дома. А там ги очакваха с нетърпение. Директорът Живко Станев представи гостите. Минка Жабова – „Баба Марта“ – облечена в красив национален костюм, изработен от нея – носеше кошница с мартеници за всички. С няколко думи тя запозна хората от дома с историята на мартениците и какво символизират. А те с радост си подаваха ръцете, за да им бъдат завързани красивите творения. После гостите ги почерпиха със сладки. ►

ТВЪРДИЦА

- Накрая си направиха обща снимка за спомен.

После гостите и част от персонала на кафе си поговориха за работата с потребителите на дома. ■

Салим САЛИХ

СМЯДОВО

Хора с увреждания от община Смядово посетиха столицата на съседна Румъния – Букурещ. Екскурзията се осъществи благодарение на кмета на общината Иванка Петрова, която осигури превоза до най-големия СПА и оздравителен комплекс в Европа – Терме Букурещ. Смядовци останаха очаровани от комплекса с неговите над 500 палми, 800 хиляди екзотични растения, разнообразна тропическа растителност и постоянна температура от 30 градуса през цялата година. Голяма част от групата ползва басейните с топла минерална вода и местата за забавления и водни приключения. „Много сме доволни от помощта, която ни оказва г-жа Иванка Петрова – кмет на община Смядово. Винаги в трудни моменти ние, хората в неравностойно положение, разчитаме на помощта ѝ. Освен незабравимата екскурзия до Терме Букурещ Иванка Петрова връчи на всички ни подаръци в чест на Международния ден на жената“ – съобщи Соня Стоева – председател на Общинска организация на СИБ – Смядово. ■

ПОМОРИЕ

За 11 поредна година Общинската организация на СИБ "Елпида" отличи най-добре представилите се участници в инициативата "Да съхраним изконните български традиции" чрез ръчно изработване на мартеници. Те бяха повече от предишните години и направиха смайващи произведения на изкуството като замисъл, послание и изработка. Сред уникалните си творения в изложбата се снимаха отличените Дора Иванова, Стоянка Сотирова, Георги Сотиров, Веселин Ламбов, Веселина Чанталиева, Таня Андреева. ■

Желязка ДИМИТРОВА

Елена ЕНЕВА

От стари времена жената е пазител на семейното огнище и на семейните ценности. Затова тя заслужава уважение и обич всеки ден, но на 8 март тя с радост приема поздравите от семейството и приятелите.

В състава на членовете на общинската организация на СИБ Разград преобладаващ процент са жени, затова в празника на жената, организиран от председателя Иванка Петкова, присъстваха много жени. Кметът на Община Разград - д-р Валентин

Василев, председателят на ОБС Разград - Надежда Радославова и заместник-кметът Ердинч

Хасанов бяха гости на организираното тържество от Общинската организация на инвалидите, по случай 8 март. Те поздравиха дамите и им пожелаха сили и вдъхновение, увериха ги, че ще бъдат винаги до тях.

Програмата продължи с много веселие и танци и предвеща забавна и запомняща се пролет. ■

РАЗГРАД

Любомир КУЗЕВ**ДОЛНА БАНЯ**

Традиционната прошка си поискаха членовете на Сдружението на хората с увреждания "Венетица" в Долна баня с председател инж. Светла Стоименова по време на поредната дневна седянка. Гост беше ставрофорен иконом Пламен Димитров, придружен от своята съпруга презвитера Румяна. Отец Пламен говори пред присъстващите за греха, изповедта и прошката в Българската Православна църква, както и в другите религии. Той припомни и за стародавните традиции в Долна баня и района за празника Поклади, за прошката в миналото и за малката семейна църква - семейството. Отец Пламен говори и за противоречията в живота на човека - между децата и родителите в семейството, в обществото, с приятели и между половете - мъж и жена.

В края на своето гостуване отец Пламен Димитров информира за реализацията на първия етап от проекта за възстановяване на един от най-старите манастири в страната ни - "Свето възнесение Господне" в най-новото у нас село Свети Спас в подножието на Рила планина, който е и паметник на културата от национално значение. Именно тук с реализацията на втория етап от новия проект ще възкръсне и някога съществувалата преди опожаряването на светата обител от турците местна книжовна школа. ■

ИСПЕРИХ**Ангел НИКОЛОВ**

Петдесет членове на клуба на СИБ „Вяра“ в Исперих отпразнуваха 8 март. Председателят Веселин Добрев поздрави дамите с празника и им пожела здраве и хубави дни в живота. Тодор Денев беше подготвил стихове за жена-

та, които прочете и пожела всички жени да живеят в разбирателство и любов.

Виолета Тодорова - кръстник на клуб „Вяра“ - поздрави жените и поднесе на всички хубави рози и поздравителна картичка с пожелание да бъдат горди и уверени, смели във всички свои мечти и начинания. Общинският ръководител на ПП ГЕРБ в Исперих Виолета Тодорова изказа ►

ИСПЕРИХ

пожелание за много усмивки, споделени мигове на щастие. От клуб „Вяра“ й поднесоха саксии с хубави цветя.

Отново на тържеството беше най-възрастната учителка Тодорка Иванова, която бе поздравена с песента „Учителко любима“, а нейният ученик Юсуф Селим изигра танц с нея. Певческата група с ръководител Тодор Денев също се представи добре. Имаше и вицове и всички се веселиха до късните следобедни часове.

Виолета АТАНАСОВА

Дами от ДФХФУ „Ильо Войвода“ празнуваха 8 март сред музика и картини на кюстендилски художници

Специален осмомартенски подарък получиха от свои приятели няколко дами от Дома за възрастни хора с физически увреждания „Ильо Войвода“. Те бяха гости на Художествената галерия „Владимир Димитров-Майстора“, за да видят част от творбите на великия художник, както и изложбата на Росен Арсов. Известният музикант Васко Винаров напра-

КЮСТЕНДИЛ

ви за тях импровизиран концерт с класически творби и любими популярни песни. Художникът Здравко Анев направи по време на събитието цяла серия рисунки, в които събра неговата вълнуваща атмосфера. След артистичната част на празника мартенският ден продължи с разходка по алеята и обяд в уютно заведение. За осъ-

ществяване на инициативата пълно съдействие оказва ръководството на ДВХФУ, което предостави специализиран транспорт до центъра на града и обратно, както и придружаващ дамите социален работник. Беше едно незабравимо преживяване, в което всеки получи своя емоционален подарък – и жените в инвалидни колички, и хората, осъществили тази идея, коментираха инициаторите за необикновения 8 март. Те благодариха на всички, които с прояви

съпричастност и са допринесли в празничния ден да има повече радост, човешко общуване и топлота за техните приятели от социалната институция. Към инициативата се приобщи и известната със своята благотворителна дейност Виолет Върлер, която сподели вълнението и удовлетворението си да преживее това събитие заедно със свои стари

кюстендилски съмишленици и с новите си приятели от инвалидния дом. Да съпреживеят този ден заедно с жените от социалния дом в Художествената галерия дойдоха и техни приятели от Клуба на СИБ и женското дружество „Майчина любов“.

■

СОФИЯ - РАЙОН КРАСНА ПОЛЯНА

Годишното отчетно събрание на ДИ „Роза“ – столичен район „Кр. поляна“, за дейността му през изминалата 2018 г. се състоя на 5.03.2019 г. в присъствието на болшинството от членовете му и с почетен гост зам.-председателят на общината г-н Вушовски, който за поредна година ни уважи с присъствието си. Отчетният доклад бе изнесен от председателя на дружеството г-жа Аничка Стефанова. Равносметката за изминалия период беше изложена ясно и обективно: сбирките бяха масово посещавани и бяха наситени с разнообразни мероприятия – ежемесечна информация от бюлетина на СИБ, четене на статии от сп. „Кураж“, здравни беседи (за слуха, зрението, кардиологични измервания). За всички празници се подготвяха исторически изложения, есета, рецитали, поздравления към членове на дружеството, посещения на заведения, с което се създаваше празнична атмосфера. Активно участвахме в организирания от РО „Св. София“ събор в парк-комплекс „Камбаните“ по случай настъпването на пролетта и Еньовден.

Тук е мястото да се отбележи ползотворното сътрудничество с ръководството на община „Красна поляна“ в лицето на зам.-кмета г-н Вушовски, благодарение на което за първи път успяхме да организираме екскурзия до Мелник за над 20 членове на дружеството. Преживяването беше неповторимо, а благодарностите – безкрайни!

Едно мероприятие с традиция си остава посещението на театрални постановки, за които средно месечно се предлагат по 50 покани и билети. Предлагаха се и покани за концерти. Също традиционно отбелязахме и юбиларите със сърдечни поздравления и подарък. Много вълнуваща беше личната среща с омбудсмана на Р България г-жа Мая Манолова – почувствахме се обградени от вниманието на един от първите политици в страната. Поддържахме контакти с централното управление на СИБ и РО „Св. София“. Отчитаме се в срок за нашата дейност чрез сведения и лични срещи и сме оценени много добре в докладите на РО. Финансовото състояние на дружеството се отчита редовно и открито. Решенията се взимат на заседания

- на ИБ и се гласуват единодушно, като се протоколират. Членовете на дружеството заключиха единодушно, че сме събрани хора с различни интереси, но за да има колектив, трябва всеки да помага! Отправени бяха благодарност и поздрав за 1 и 8 март, за първа пролет към колектива на Специализирана болница за рехабилитация в Рудозем „СБР Родопи“ за всеотдайните грижи и доброто отношение от посетили я през изминалата година наши членове.

2018 година беше напрегната, наситена с протести, обсъждане на предлаганите от правителството законопроекти, някои от които станаха закони, удовлетворяващи едни и неудовлетворяващи други. Да се надяваме, че през 2019 г. болшинството от проблемите на хората с увреждания ще бъдат решени, защото СИБ навлезе в година на 30-годишен юбилей и имаме уверението на централното ръководство, че ще се бори упорито за защита на правата на нуждаещите се.

Пак по традиция – годишното отчетно събрание завърши с приятно настроение, поздравления и почерпка послучай Международният ден на жената 8 март! ■

СОФИЯ - РАЙОН НОВИ ИСКЪР

На 11 март Районната организация на СИБ “Приятели” – Нови Искър с председател Стоянка Петрова проведе годишното си отчетно събрание. Делегатите се събраха навреме, с изключение на нелепо загиналите в катастрофата край Своге – Ваня от Световрачане, Славка и Николина от Локорско –едни от учредителите на организацията. Има и други починали през този период, може би защото - както в много други организации - членовете са предимно възрастни хора...

Но Управителният съвет е провеждал редовно своите заседания, организацията като цяло е изпълнявала заложеното в програмата, в която има хубави традиции. Отбелязани са пак 1, 3 и 8 март, също и 3 декември. Със съдействието на Светла Крумова, кмет на с. Доборославци, еосъществен традиционният събор за Илинден. Затова подчертават, че през последните две години чувстват по-голяма подкрепа от страна на местната

► СОФИЯ - РАЙОН НОВИ ИСКЪР

власт. Затова УС изказва благодарност към кмета на район Нови Искър г-жа Райчева, на зам. кмета г-жа Петкова, на г-жа Точева, началник на отдел образование, култура и спорт и др. Разбира се и активът се старае да напомня за организацията, за да се подобрява животът на нейните членове.

Освен за 30-годишнината от учредяването на Съюза на инвалидите в България, Районната организация се подготвя и за своята 10-та годишнина. Със сигурност ще бъдем свидетели на интересни изложби и други инициативи, които също имат своя традиционна изява.

Но много важна е и задачата на ръководството да се оказва помощ на редовите членове. За това себераздаване на доброволните сътрудници от организацията не са нужни награди, а едно голямо сърце от тяхна страна и едно голямо благодаря от страна на ръководството! ■

Иван ИВАНОВ

ИВАЙЛОВГРАД

В общината има регистрирани 470 души с различни увреждания. Сред тях 71 са членове на ОО на СИБ. През 2018 г. са приети 7 нови членове, починали са също 7, отказалите се са 4-ма, а 2-ма са настанени в социални заведения. Повечето от членовете ни са възрастни хора, трудно подвижни, поради което се чувства остра нужда от свежи идеи за реализиране на социално значими проекти.

Ръководството на организацията работеше за реализиране стратегията на СИБ за интеграция на хората с увреждания. Стараем се да бъдем близо до техните проблеми и потребности. През 2019 ще продължим да приемаме нови млади членове.

С благотворителна цел и по традиция закупихме подаръци за децата от ДЦДУ на стойност 50 лева. Ръководството ги посети на коледното им тържество. Дадохме еднократна помощ на един наш член в размер на 70 лева за закупуване на лекарства. Проведохме беседи и подпомогнахме 13 наши членове за попълване на декларации по чл. 53, данъчни декларации и молби за отпускане на социални помощи. Подпомогнахме парично 40 наши членове на обща стойност 205 лева. Осигурихме помощни медицински средства на петима души.

На 14.03.2018 година проведохме среща със социални работници по въпросите на социалното осигуряване. На 18.12. по искане на общината председателят на УС на организацията изпрати списък на 13 крайно нуждаещи се хора за безвъзмездно предоставяне на дърва за огрев. ►

- Председателят на УС на СИБ изпрати докладна до кмета на общината за финансиране на нашите мероприятия и присъства през октомври на среща с кмета, за да постави някои проблеми. И се решиха се въпросите за обозначаване на паркоместа и пешеходни пътеки, за издаване на стикери и др. Благодаря на г-жа Овчарова за оказаното съдействие от общината, вярвам, че още редица въпроси ще ги решим през тази година.

Доставката на помощни средства ставаше чрез ръководството. Тук също настъпиха промени в организацията. Сега за слухови апарати специалистите идват веднаж на 3 месеца, когато се съберат повече хора. За да изпълним своите задачи, бяхме спонсорирани от „Булгнайс ООД“ с 50 лева и от „Лъки“ ООД с продукти на стойност 50 лева. Други фирми не се отзоваха на поканата ни.

Една от целите на нашата работа беше да се изучават потребностите на хората с увреждания и здравословното им състояние, за да можем да помогнем. Други въпроси, за които са се интересували нашите членове, са поставяни за разглеждане пред РО на СИБ - Хасково. В своята дейност винаги сме се опирали на опита и помощта на Дирекцията за социално подпомагане, за което благодарим на директора г-жа Елена Стефанова.

Планът за КМР беше съгласуван с културния календар на общината. На 26 март участвахме в мероприятията, посветени на Деня на Тракия. Ръководството на организацията традиционно посети дома да възрастни хора на Великден с козунаци и яйца. Наши членове участваха във вечерта на Яворовата поезия, участвахме в дните на културата „Бадемкови приказки“ с посещение на театрална постановка. Отбелязахме Деня на Европа. Поднесохме цветя на паметната плоча на загиналите в Отечествената война. Посетихме концерта, посветен на 24 май и театралната постановка на Хасковския театър. Положихме венец пред паметника на Христо Ботев. Посетихме тържество на „Илиева нива“. Наши членове посетиха църквата св. „Илия“, за храмовия ѝ празник. На проведения на 7 и 8 юли в Перник Многожанров фестивал наш член получи бронзов медал за изпълнение на стари градски песни. Наши членове участваха и във фестивала „Кулинарното наследство на Тракия“. Отбелязахме деня на Съединението с посещение на изложба в ОИМ, Деня на Независимостта с полагане на цветя на паметните плочи, Деня на Будителите и на християнското семейство. По традиция – и 3 декември. На 19 февруари поднесохме цветя пред паметника на Васил Левски. А девет от нашите членове получиха поздравителни адреси и подаръци за кръгли годишнини. ■

БР: Докладът е изчерпателен и по отношение на организационната дейност, а в насоките са заложили отново най-важните проблеми, но с акцент за отбелязване на 30-годишнината на СИБ.

ПАРЛАМЕНТЪТ ПРИЕ НА ВТОРО ЧЕТЕНЕ ЗАКОНА ЗА СОЦИАЛНИТЕ УСЛУГИ

Разработването и приемането на този закон е една от ключовите мерки в управленската програма на правителството за изпълнение на приоритета за осигуряване на равен достъп до качествени социални услуги и деинституционализация, каза министърът на труда и социалната политика Бисер Петков от парламентарната трибуна след финалното гласуване. Този закон беше очакван и желан и от хората с увреждания. С него се допълва пакета от три закона, които Министерството на труда и социалната политика разработи и 44-тото Народно събрание прие с цел гарантиране на правата на хората с увреждания, добави той.

В изказването си министър Петков подчерта, че приемането на Закона за социалните услуги поставя началото на реформа в сектора, която започва с промяна на разбирането на социалните услуги като цяло. Съгласно новата правна рамка те ще са насочени не само за подкрепа на нуждаещите се и зависимите от грижа, но и към създаване на социални компетентности и умения, чрез които хората да бъдат активни в реализирането на правата си.

Гарантирането на равен достъп до общодостъпни и специализирани услуги е в основата на създаването на този закон и е една от водещите му цели. Тя ще се постигне не само с облекчаването на достъпа до тях, но и чрез въвеждането на безплатни услуги и поемането на ясен ангажимент за развитието на цялостна мрежа от социални услуги, съгласно потребностите, определени в бъдещата национална карта, каза министър Петков. Чрез създаването ѝ ще се сложи ред в планирането и създаването на услуги и ще се гарантира, че те ще са съобразени с потребностите на хората в различните населени места.

В закона се регламентират и възможности за сключване на споразумения между местните власти за предоставяне на услуги за хора от различни общини. Създават се и правни възможности за публично-частно партньорство при предоставяне на социални услуги. Това ще увеличи възможностите на общините и частните доставчици да създават и развиват необходимите за хората услуги.

Министър Петков обърна внимание, че водеща цел на реформата е и гарантирането на високото качество на социалните услуги. За тази цел се предвижда в специална наредба да се разработят стандарти, които ще се отнасят не ▶

- ▶ само до организацията и управлението на услугите, но и към тяхната ефективност и квалификацията и професионалното развитие на работещите в тях.

Основният фактор за по-високото качество на предлаганите услуги са специалистите в сектора. За тях се въвеждат обучения, редовна супервизия, стандарти за работното им натоварване и заплащането на техния труд, каза Петков. Той добави, че в закона като социална услуга за първи път се регламентира и асистентската подкрепа. От нея ще могат да се възползват възрастните, които не могат да се обслужват сами, както и хора с трайни увреждания с право на чужда помощ, които не ползват асистентска подкрепа или за които не се получава помощ за грижа в домашна среда по реда на друг закон, обясни министър Петков.

ЗАМ.-МИНИСТЪР СУЛТАНКА ПЕТРОВА ВРЪЧИ БИЗНЕС-НАГРАДИ ЗА КОРПОРАТИВНА СОЦИАЛНА ОТГОВОРНОСТ

Заместник-министърът на труда и социалната политика Султанка Петрова връчи награди в две от категориите на годишните награди Balkan Business Awards 2019. Събитието се провежда за пети път.

Годишните награди Balkan Business Awards отбелязват най-значимите постижения на бизнес-

са в България и на Балканите, допринесли за устойчивото развитие на тези региони. Поощрява се устойчивото развитие, иновациите и опазването на околната среда. Наградите поставят фокус и върху добрите практики в сферата на корпоративната социална отговорност, повишаването на стандарта в корпоративната общност, както и дейностите и услугите в полза на обществото.

Правителството одобри Национална стратегия за активен живот на възрастните хора в България (2019-2030 г.)

Стратегическият документ отговаря на предизвикателствата пред застаряващото население и подпомага формирането на политики и предприемането на мерки в социалната област, с акцент върху насърчаването на заетостта на възрастните хора и участието им в обществения живот. Основната цел на стратегията е да се създадат условия за активен и достоен живот на възрастните хора чрез осигуряване на равни възможности за пълноценното им участие в икономическия и социален живот на обществото.

Националната стратегия за активен живот на възрастните хора ще замени действащата до момента Национална концепция за насърчаване на активния живот на възрастните хора (2012-2030 г.) с цел осигуряване на приемственост и адекватно използване на натрупания опит. Чрез подготовката на документа правителството реагира своевременно на възникналата необходимост да се разшири обхватът на ключови сфери от досегашната политика, като се обърне специално внимание на участието в обществения живот и независимия живот на възрастните хора.

Приоритетите на документа са свързани с насърчаване на заетостта, активното участие в обществото, създаването на възможности за самостоятелен живот и на капацитет и благоприятна среда за активен живот на възрастните на национално и регионално ниво. В рамките на всеки от приоритетите са разписани мерки, чието изпълнение ще се проследява чрез двугодишни планове и двугодишни отчети. Първият план за изпълнение на Стратегията ще се отнася за периода 2019 - 2020 г.

Като нов акцент в документа може да бъде открит Индексът на активния живот на възрастните хора. Индексът ще бъде основен инструмент за отчитане и оценка на заложените мерки за изпълнение на стратегията. Той позволява обективен мониторинг на степента, в която възрастните хора живеят самостоятелно, участват в платена заетост и социални дейности, както и способността им да стареят по активен начин.

КАК В ГЕРМАНИЯ СЕ ОТНАСЯТ КЪМ ХОРАТА С УВРЕЖДЕНИЯ

Битува у нас мнението, че навсякъде по света проблемите на хората с увреждания са изцяло разрешени, че обществото е истински отворено към тези граждани, че...И прочие!

Така ли е ? Много са ходили по чужбина, още по-много не са - за тях е тази информация!

Трябва да спрем да се отнасяме към хората с увреждания като към някакви чужди нам хора, призовава активистът Раул Краутхаузен. Според него редица страни решително изпреварват Германия в това отношение.

ДВ (интервю на Дойче Веле):

Отнасяме се към хората с увреждания като към «чужди нам хора» - това са Ваши думи, изречени преди време. Как като общество да нормализираме отношението си към хората с недъзи?

Р. Краутхаузен: Всички изследвания показват, че когато отсъства личният контакт, когато хората не се познават и не се срещат помежду си, това поражда у тях страхове. Подобно нещо наблюдаваме също и в Саксония, където съществуват огромни предубеждения и страхове спрямо мигрантите. Същото е и при хората с увреждания. Понеже децата със и без увреждания не са заедно още от детската градина или училището, вече в зряла възраст ние не

знаем как да се отнасяме един към друг. Задача на цялото общество е да се погрижи за това едните и другите да живеят заедно.

РЕДАКЦИЯТА ПРЕПОРЪ-

ЧВА: Те са едни от нас - хората с увреждания...Те са с различни увреждания, но пък притежават силен дух и много други умения и способности. Тези музиканти с увреждания доказват, че не съществуват граници пред силата на човешкия дух. (27.11.2018)

ДВ: Има ли държави, които бихте посочил като пример за подражание в подхода им към хората с увреждания?

Р. Краутхаузен: В Испания, Италия и скандинавските страни имаме много по-различно отношение към тези хора. Само защото някой е с увреждане, това съвсем не означава, че трябва да бъде отхвърлен от обществото. Нали не казваме и на момичетата, които не искат да бъдат подлагани на сексуален тормоз, да не носят къси поли. Проблемът е в това, че има хора, които

► гледат на младите жени като на сексуален обект, и други, които маргинализират хората с увреждания. Поведението е от решаващо значение. Разглеждаме ли физическото увреждане като лоша съдба на отделния индивид, или гледаме на него като на задача към цялото общество - как то да се справи с този проблем?

ДВ: Можете ли да посочите конкретни примери?

Р. Краутхаузен: Още през 1980-те години Испания и Италия премахнаха помощните училища. В скандинавските страни хората с увреждания участват много по-активно в обществения живот - и в училище, и на трудовия пазар. Във Великобритания и Австрия могат да бъдат заведени дела срещу фирмите от частния сектор, които не осигуряват достъпност. По всички тези показатели Германия изостава много. Аз имах щастието през 1980-те години да ходя в едно от първите специализирани училища - най-напред в основно, а след това и в средно училище. И не разбирам цялото вълнение сега около уж много сложната училищна система на включване, след като още през осемдесетте години тя работеше.

ДВ: Може би по темата за включването липсва

политическа воля?

Р. Краутхаузен: Проблемът в Германия се състои в това, че от десетилетия насам се пести в сферата на образованието и класовете в училищата стават все по-големи. И цялото неудовлетворение се излива върху децата с увреждания. Кое то изобщо не е редно да се случва.

ДВ: Дали самото понятие „инвалид“ не е проблематично само по себе си?

Р. Краутхаузен: Думата „инвалид“ е на първо място описание на фактите. Важно е да се знае, че говорим за хора. Тоест, за „човек с увреждания“. Лично аз предпочитам това понятие. Когато с инвалидната си количка се озова пред стълбище, ме занимава мисълта, че съм възпрепятстван да се кача по него, а не си мисля, колко всичко щеше да е прекрасно, ако можех да ходя. Но най-вече се ядосвам, че няма асансьор.

Р. Краутхаузен е основател на организацията «Социални герои», работеща по проекти за безпрепятствен достъп за хората с увреждания. Роденият в Перу активист страда от рядко заболяване, характеризиращо се с повишена чупливост на костите. ■

ДОМАШНИ ГРИЖИ В ГЕРМАНИЯ

Здравноосигурените със степен на потребност от 2 до 5, които имат нужда от помощ у дома, могат да получат обезщетение в натура или парично обезщетение. Обезщетението в натура предвижда домашните грижи да се полагат от служители на амбулаторни центрове или професионални болногледачи. Задачата на тези асистенти е да помагат на нуждаещия се при къпането, обличането и ходенето до тоалетна. Освен това те могат да помагат в домакинството, като пазаруват, готвят или чистят. Грижата за хора с увреждания включва и дейности от свободното време - хобита, разходки, игри. Грижите за нуждаещия се могат да се поемат и от роднина. В този случай лицето с увреждания има право на парично обезщетение. Хората с потребности от 3-а степен могат да получават месечно обезщетение в размер на 545 евро или обезщетение в натура на стойност 1298 евро. Инвалидите с най-висока нужда от помощ получават месечно обезщетение от 901 евро или 1995 евро в натура. Здравната каса дава допълнителни 40 евро на месец за помощни средства за дома. Такива са например седалките за душ и болничните легла. Освен това лицето с увреждане може да получи еднократна финансова помощ до 4000 евро за приспособяване на входната врата и банята и за монтирането на стълбищен асансьор.

ПЪТУВАНЕ, ДАНЪЦИ И ДЕТСКИ НАДБАВКИ

За голяма част от хората с увреждания в България пътуването с градски транспорт е немислимо, тъй като повечето спирки и превозни средства не са приспособени към техните нужди. В Германия е друго: на повечето гари и метростанции има асансьори, а автобусите и мотористите са пригодени за ползване от инвалиди. Очаква се до 2022 година всички гари, автобуси, влакове и метра в Германия да изглеждат по този начин. Хората с тежки увреждания могат да ползват услугите на градския транспорт срещу 80 евро на година. За сравнение: редовната цена на една месечна карта в западните провинции е около 60 евро. По време на пътуването инвалидът може да вземе със себе си и придружител. Хората със специални нужди ползват и данъчни облекчения. В зависимост от степента на инвалидност, облекчението върху годишния ДОД варира между 310 и 1420 евро. При тежки увреждания като пълна слепота то може да достигне 3700 евро. Ако лицето с увреждане е дете, данъчните облекчения се ползват от родителите. А притежателите на автомобил биха могли да се освободят изцяло или поне частично от плащане на годишен данък. В Германия детски надбавки се получават най-малко до навършване на 18-годишна възраст. Родителите на деца с увреждане могат да продължат да ги получават и след това, ако доходът на детето е недостатъчен за неговата издръжка. Според германските закони, за издръжката на едно здраво дете са необходими поне 9000 евро на година. Сумата за деца със специални нужди е по-висока. ►

ИНТЕГРАЦИЯ В ОБЩЕСТВОТО

Задачата на германските социални служби е да ограничат негативните последствия от всяко увреждане и качествено да интегрират хората с увреждания в обществото, се казва в брошура на германската Асоциация на хората с увреждания.

В Германия интеграцията започва отрано. Децата с увреждане могат да посещават безплатни лечебно-педагогически или интегративни детски градини. Групите в т.нар. интегративни градини се състоят от деца със специални нужди и такива с нормално развитие. Всички деца в Германия, включително тези с увреждания, са задължени да ходят на училище. В повечето случаи родителите имат право да избират между обикновено училище и такова за ученици със специални нужди. Училища за деца с увреждания има във всички германски провинции. Ако ученикът се нуждае от асистент или придружител, социалните служби поемат разходите за него. Здравната каса пък би могла да осигури за хората с увреждания и различни помощни средства, например специален компютър.

Онези, които искат да посещават университет, могат да финансират следването си с пари по Закона за подпомагане на обучението (BAföG). Размерът на месечната подкрепа зависи от учебното заведение и житейската ситуация на кандидатите. Най-високата месечна издръжка за студенти, които не живеят при родителите си, възлиза към момента на 735 евро. Държавата може да помогне на студентите със специални нужди, като им осигури придружител и специален компютър или поеме разходите за жестомимичен преводач. Освен това сесиите за студентските изпити могат да бъдат удължени, ако увреждането възпрепятства тяхното нормално протичане.

ТРУДОВА ЗАЕТОСТ

Германската Интеграционна служба помага на хората със специални нужди при търсенето на работно място и служи като посредник между кандидатите и техните бъдещи работодатели. При успешно назначаване Агенцията по заетостта може да осигури асистент за работното място. Асистентите помагат например на хора с увредено зрение, като им четат служебните документи. Хората с увреждания, които не са в състояние да работят поне три часа дневно, могат да посещават т.нар. „Работилници за хора с увреждания“, каквито има в цяла Германия. Месечно то възнаграждение в тези предприятия е средно 211 евро.

Над 400 000 души годишно подават документи за инвалидна пенсия. В Германия тази пенсия може да бъде пълна или непълна. Хората с увреждане, които не са в състояние да работят поне три часа дневно, се смятат за нетрудоспособни и имат право на пълна инвалидна пенсия. Лицата, които могат да работят между три и шест часа дневно, получават само половината.

СТЕПЕН НА ИНВАЛИДНОСТ

Степента на инвалидност в Германия се измерва през 10 - от 20 до 100. Хората с инвалидност над 50 (повече от 7 милиона германски граждани) получават т.нар. „удостоверение за тежко увреждане“. Документът е валиден максимум 5 години. След изтичане на този период удостоверението може да бъде удължено до два пъти без особени формалности. На третия път са необходими нова молба и нов преглед. Удостоверението за инвалидност може да бъде и безсрочно, ако пациентът има трайно увреждане без изгледи за промяна.

ПОТРЕБНОСТИ

Хората с увреждания често се нуждаят от помощ дори при най-обикновените дейности от всекидневието. В германското здравеопазване важат пет степени на потребност. Най-високата 5-а степен се дава на лица с изключително тежка форма на увреждане, довело до загубата на двигателна функция и в четирите крайника.

За да определят нивото на потребност, представители на Медицинската служба към здравните каси (Medizinischer Dienst der Krankenversicherung) оценяват лицето със специални нужди в шест категории: „мобилност“, „когнитивна и комуникативна способност“, „поведение и психически отклонения“, „самогрижа“, „справяне с медицински потребности“ и „ежедневни дейности“. Всяка категория има различно процентово участие в крайната оценка. Най-голяма тежест (40%) има „самогрижата“, където експертите преценяват дали лицето е в състояние да се храни, облича и ползва тоалетна без чужда помощ.

Потребностите на деца със специални нужди се определят, след като техните показатели във всяка от категориите се сравнят с тези на деца с нормално развитие. При бебетата до 18 месеца най-важно е да се види дали имат трудности при храненето.

Освен изброените дотук шест категории, съществуват още „домакинство“ и „извъндомашни дейности“. В категорията „домакинство“ експертите от Медицинската служба трябва да установят дали и до каква степен уврежданията на даден човек му пречат да пазарува, готви, чисти и контактува с администрацията. Категорията „извъндомашни дейности“ взима предвид придвижването извън дома, ползването на градски транспорт, участието в мероприятия и посещението на градина, училище или работно място. Точките в категориите „домакинство“ и „извъндомашни дейности“ не са част от крайната оценка, те само помагат за изготвяне на индивидуален план за грижа. ■

ДОКУМЕНТИ

ПУБЛИКУВАМЕ СТАНОВИЩЕ НА СЕКЦИЯ

„ЗАЕТОСТ, СОЦИАЛНИ ВЪПРОСИ И ГРАЖДАНСТВО“

Продължение от бр. 3

3.2.6 ЕС следва да насърчава, улеснява и финансира обучението на персонала в транспорта и туризма за повишаване на осведомеността относно равното третиране на хората с увреждания, както и да насърчава сътрудничеството и обмена на добри практики между европейските организации, работещи в тази област и публичните и частните организации, отговарящи за транспорта. Всички материали, свързани с изграждане на капацитет, обучение, повишаване на осведомеността и публични изявления, наред с другото, следва да се предоставят в достъпни формати. Дотук в бр. 3

3.2.7 ЕИСК приветства предложението на ЕК за Европейски акт за достъпността (ЕАД), който трябва да бъде в пълно съответствие с член 9 или други разпоредби на КПУХ на ООН, заедно с ефективни и достъпни механизми за национално правоприлагане и подаване на жалби. Призовава институциите на ЕС да възприемат заключенията и препоръките от становището на ЕИСК относно ЕАД, както и да гарантират участието на хората с увреждания, посредством техните представителни организации, в процеса на приемане.

3.2.8. ЕИСК приветства междуинституционалното споразумение, постигнато на тристранната среща относно предложението за директива относно достъпността на уебсайтовете на органите от публичния сектор и настоятелно призовава институциите да превърнат това предложение в решение, а националните правителства да транспонират разпоредбите на предложението. ЕИСК приветства и факта, че в окончателния текст на директивата бяха включени значителен брой от препоръките, направени в приетото от него становище.

3.2.9. ЕС все още не е включил по същество достатъчно мерки за хората с увреждания в стратегиите за намаляване на риска от бедствия. Поради това ЕИСК призовава за създаването на рамка за намаляване на риска от бедствия за хората с увреждания в Европа, която да бъде приета от Съвета на ЕС.

3.2.10. ЕС следва да предприеме всички необходими мерки, за да стане номерът за спешни повиквания (112) достъпен за всички. ЕИСК подчертава и необходимостта от незабавното предприемане на също толкова подходящи мерки, които да гарантират достъпността на националните звена за спешни случаи.

3.2.11 ЕИСК призовава ЕС и държавите членки да възприемат основан на правата на човека подход към политиките в областта на миграцията и бежанците относно хората с увреждания. Освен това ЕИСК подчертава, че в някои ►

- ▶ държави уврежданията твърде често могат да бъдат причина за преследване и дискриминация и затова призовава органите на ЕС да разработят насоки и да провеждат информационни кампании (достъпни за хората с увреждания) за своите агенции и за държавите членки относно уврежданията, миграцията и убежището, като системно включват темата за уврежданията в политиките за миграцията и убежището.

3.2.12 ЕС следва да възприеме подход, основан на правата на човека, по отношение на хората с увреждания в рискови ситуации или при извънредно положение, като приеме план за изпълнение, който до съответства на заключенията на Съвета от февруари 2015 г. относно управлението на бедствия, което е приобщаващо за хората с увреждания, и Рамковата програма от Сендай. Освен това съществува необходимост от повишаване на осведомеността и предоставяне на информация на хората с увреждания и длъжностните лица от службите за спешна помощ и гражданската защита относно инициативи за намаляване на риска от бедствия.

3.2.13 ЕК следва да играе водеща роля в областта на правосъдието и правата на човека на хората с увреждания. ЕИСК призовава за европейска конференция, организирана от ГД „Правосъдие“ и насочена към всички правни служби в ЕС, която да даде възможност за размисъл относно правата за достъп до правосъдие на лицата с увреждания и начина, по който тези права са свързани с други права като правоспособност и равнопоставеност пред закона.

3.2.14 ЕК следва да обезпечи необходимото финансиране за обучение на длъжностните лица на ЕС и националните правосъдни системи относно законодателството на ЕС и КПУХ на ООН. В допълнение ЕИСК призовава ЕС и националните съдилища да прилагат своите вътрешни правила и инструкции по начин, който да улеснява достъпа до правосъдие за хората с увреждания. Общите препоръки на Комитета на ООН за правата на хората с увреждания следва да се отчитат и в правораздаването както на равнището на ЕС, така и на национално равнище. Също така ЕИСК препоръчва на ГД „Правосъдие“ да използва отворения метод на координация, за да се постигне балансиран и съгласуван подход от страна на държавите членки към този много важен въпрос, като по този начин се проправи пътят за намирането на европейски отговор на равнопоставеност пред закона. ЕК би трябвало да създава европейски стандарти и да насърчава прилагането на сравнителни показатели за достъпа до правосъдие.

3.2.15 ЕИСК призовава институциите на ЕС и държавите членки да премахнат дискриминационното законодателство за попечителството, за да може всички хора с увреждания да упражняват своите политически права на равни начала с всички останали. Той отбелязва, че са абсолютно необходими разумни улеснения и достъп по отношение на процедурите за гласуване, съоръженията и материалите.

3.2.16 За съжаление не е известен броят на европейските граждани с ув-

► „ЗАЕТОСТ, СОЦИАЛНИ ВЪПРОСИ И ГРАЖДАНСТВО“

реждания, които са лишени от свобода и сигурност и са подложени на насилствено лечение и задържане, включително насилствена стерилизация. ЕИСК призовава ЕК да предприеме ефективни мерки за прекратяване на това непоносимо положение посредством надеждни данни от Евростат и въвеждане на ефективен механизъм за оценка.

3.2.17 ЕИСК призовава ЕС да преразгледа своите насоки за етично поведение в областта на научните изследвания, и по-специално да определи примери за добри практики чрез разработване на формуляри за съгласие в достъпен и лесен за четене формат и да предотврати вземането на решения от други лица в тази област.

3.2.18 ЕС би трябвало да приеме законодателство, насочено към хармонизиране на защитата и борба срещу насилието, злоупотребата и експлоатацията, и да ратифицира Конвенцията на Съвета на Европа за превенция и борба с насилието срещу жени и домашното насилие. ЕС трябва да предприеме законодателни и политически действия срещу трансграничните дейности в страните от ЕС, свързани с трафик на жени и деца с увреждания. ЕИСК призовава ЕС да се бори с насилието срещу деца с увреждания чрез специфични мерки и достъпни услуги за подкрепа.

3.2.19 Инициативата на ЕК за европейски стълб на социалните права би трябвало да включи изцяло разпоредбите на КПУХУ и да създаде необходимия минимум социална закрила и ефективни механизми за предотвратяване и облекчаване на бедността, уязвимостта и социалното изключване сред хората с увреждания и техните семейства, като обръща специално внимание на жените, децата и възрастните хора с увреждания.

3.2.20 Ясно изразена е необходимостта от разработване на система на ЕС за координация на обезщетенията за социална сигурност в ЕС, включително да се определи ясна рамка за преносимостта на правата с максимална продължителност на процедурата за признаване на уврежданията.

3.2.21 ЕС би трябвало да създаде и приложи дългоочакваната и необходима стратегия за деинституционализация, която трябва да включва на първо място много строг контрол на използването на финансирането от ЕСИФ, за да се гарантира, че то се използва единствено за развитието на услуги в подкрепа на хората с увреждания, за да живеят самостоятелно в местните общности. Освен това ЕИСК призовава за създаването на самостоятелен Европейски фонд за деинституционализация.

3.2.22 ЕИСК изразява съжаление, че Европейската комисия все още не е изготвила анализ на въздействието на ЕСИФ по отношение на хората с увреждания, в съответствие със задължението, предвидено в Регламента за Европейския социален фонд относно годишното докладване за предприетите мерки в областта на уврежданията. В анализа следва да се акцентира върху по-строгия контрол върху използването на ЕСИФ в съответствие с КПУХУ на ►

- ▶ ООН и при допитване до организациите, представляващи хората с увреждания, както и върху процедурите за нарушение (временно прекратяване, отнемане и възстановяване)* започнати от ЕС за неизпълнение на предварителните условия.

3.2.23 Съществува необходимост от повишаване на ефикасността на националните органи, натоварени с прилагането на законодателството: целесъобразно е да се хармонизират и разширят техните правомощия с цел да се улесни прилагането на правата на пътниците за всички видове транспорт и да се опростят процедурите за подаване на жалба. Освен това ЕИСК призовава ЕК да гарантира безплатното пътуване за придружителите във всички видове транспорт, включително въздушния транспорт, както вече се предвижда в Регламент № 1371/20077 и Регламент № 1177/2010 8.

3.2.24 ЕК би следвало незабавно да признае официално и изцяло жестомимичния език и Брайловата азбука и да извърши оценка на комуникационните си канали и вътрешни процедури, за да изготви и представи информация в достъпен формат за хората с увреждания. Това би могло да включи разнообразни достъпни формати като жестомимичния език, Брайлова азбука или допълващи и алтернативни способи на общуване, включително лесен за четене формат. ЕС следва да гарантира, че всички хора с увреждания, независимо от финансовите си възможности, имат достъп до приобщаващо обзоровантние.

3.2.25 ЕС би трябвало да приеме качествена рамка за образователния обмен, която да бъде задължителна и приобщаваща, с цел установяване на критерии за минимална достъпност, за да се гарантира мобилността на всички студенти, и по-специално на младите студенти с увреждания в ЕС за целите на средното, висшето и професионалното обучение. Всички университети, които си партнират в програмата за образователен обмен „Еразъм“, би трябвало да предвидят достъп до образователните програми и улеснения, за да се гарантира пълноценното участие на всички студенти и по-специално на младите студенти с увреждания.

3.2.26 ЕС би трябвало да ратифицира Маракешкия договор на Световната организация за интелектуална собственост (СОИС), както и да улесни и насърчи неговата ратификация на национално равнище от държавите членки, за да се позволи свободното движение на достъпни версии на печатни материали за хора със зрителни увреждания.

3.2.27 ЕИСК призовава ЕК да изготви и прилага конкретна инициатива за осъществяването на Програмата за устойчиво развитие до 2030 г. и на целите за устойчиво развитие за хората с увреждания в рамките на ЕС и във външната политика, включително в сътрудничество за развитие и международната търговия.

*Представяме ви един от очерците В новата книга на
д-р Морфи Скарлатов "Пръски от океана"*

ЗА ВИСОЦКИ, КАТО ЗА ЯВЛЕНИЕТО ВИСОЦКИ»

Понякога годините на социализма бяха такива, че всичко, което звучеше нестандартно и изглеждаше не по официалните партийни указания, бе анатемосвано и „сатанизирано" като „упадъчно западно влияние".

А може и да беше така, ние бяхме все още млади, в силата си и по своему някак си като „една развиваща се нестандартна интелигенция" и всичко ново, което се появяваше и излизаше на сцената на живота и се харесваше на обществото, ни правеше впечатление.

По това време руският „бард", „трубадур", талантлив артист, поет и певец, бунтар и интелектуален революционер Висоцки, бе станал вече хит на най-високо ниво по цял свят. Още приживе той беше „явление" (какъвто е и досега), за което категорията време е невалидна и нищожна, защото и да искаш, колкото и да си способен, не можеш да повториш таланта му и да го имитираш.

Но в същото време, даже някой и да иска, Висоцки не може и да бъде забравен! Навсякъде, във всяко радиопредаване, по телевизията, по рубриките „поздравления по желание" и радиоточки, в канцеларии, фабрики и заводи, в села и градове, по всяко време на денонощието тогава в България звучаха китарата и гласът на Владимир Висоцки. Той, с всичкото си може и бунтарство, беше обичан от народа, от млади и стари и несъмнено беше „явление, което веднъж се появява на този свят"!

И най-отговорно твърдя, че никъде не го обичаха така и не беше на такава висока почит и благоговение, не му подражаваха и славеха, както в тогавашна социалистическа България! Даже и в родината му Русия!

Аз, както милионите млади българи тогава, го обичах толкова много, колкото го обичам и сега. И, разбира се, като човек, който работеше в областта на културата, тъй като имахме активен

- културно-информационен обмен със СССР, ставаше така, че посещавах Москва регулярно. Имах създадени много познати и затова знаех горе-долу добре клюките, които битуваха сред московската гилдия, работеща в същата област в тази световна столица на културата и изкуството. Нали, като служител на Комитета за култура, работех прилежно толкова години за популяризирането зад граница на нашите, български социалистически постижения в изкуството и културата!

И така, близо година време, преди да се случи това, за което ще иде реч по-нататък, бях отново в Москва като член на Българска делегация, която бе на посещение в рамките на Плана за културен обмен между двете страни. Делегацията се състоеше от десет души, наши известни дейци от всички области на културата и изкуството и се водеше от Георги Димитров-Гошкин, който беше Председател на Комитета за приятелство и културни връзки с чужбина - КПКВЧ. Този Комитет градеше славата на България като страна с традиции и история и беше и ковачница на нашите дипломати - културни аташета - по посолствата ни в чужбина!

След завършването на дългите приятелски преговори между двете страни, руските домакини дадоха официална галавечеря в Дома на писателите, който тогава се помещаваше във великолепна, внушителна старинна барокова сграда на три етажа. На тази вечеря, организирана в чест на Георги Димитров-Гошкин (също известен наш културен деятел и философ) и на българската делегация, се запознах с Владимир Висоцки. Той току-що бе завършил вечерното представление, в което бе играл образа на Хамлет, в театъра „Таганка“ и пристигна уморен, но въодушевен. И пак моят ангел-хранител ми помогна - на Висоцки му посочиха място и той седна до мен. Няма да забравя нито разговора, нито миговете, които прекарах с него до сутринта на настъпващия ден.

А Висоцки, макар и да беше предмет на всеобщо внимание, все намираше време да разговаря и с мен, да ме разпитва за България, да вдига нескончаеми наздравици, които и ме „довършваха“, и да ухажва с готовност дамите, без разлика във възрастта. Сигурно си мислеше, че съм „врял и кипял“ театровед, защото ме разпитваше настоятелно за живота и съдбата на нашите театри. А това ме ласкаеше и аз се стремях да водя с него компетентен разговор. От недоспиване ли, от умора ли, от какво ли, но в настъпващите утринни часове, състоянието ми бе съвсем катастрофално - бях на път да бъда окончателно „в доску пиянь“, както тогава пееше Висоцки. (Цялото събитие приключи много катастрофално за скромната ми личност - по понятни „алкохолни“ причини, от които се спасих сполучливо едва след два безкрайно мъчни дена, през които главата ме „тресеше“ константно.)

Но затова пък сетне, когато дойдох на себе си и започнах да анализирам провеждането на вечерята и разговорите ми с Вовата Висоцки, бях осенен от една идея, която по-късно получи развитие. Кой знае защо, в ►

ЗА ВИСОЦКИ, КАТО ЗА ЯВЛЕНИЕТО ВИСОЦКИ»

главата ми отчетливо и много ясно се бяха загнездили думите на Висоцки, когато почти на ухо ми каза (тогава все още не бях «остеклиневъш» - пиян и неподвижен като стъкло), че до този момент той и театърът «Таганка» не са били зад граница, защото тук недолюбвали песните и поведението му на «бунтар», на «буйстващ руски бард», както и не харесвали фриволната обстановка и сценичното настроение, което витало в театър «Таганка».

И това било така, само и само да угодят на «класика-вожд в сценично-то изкуство» - театърът МХАТ (Московский художественный театр), не пускали други московски театри в чужбина, включително и «неговия» театър, който без съмнение бил един от най-добрите в цяла Русия. Жалко нали? Че беше жалко, без съмнение беше много жалко!

Въпреки «деликатната здравословна ситуация», в която вече се намирах, тези негови думи къртяха все още в главата ми. Като зодия Козирог на последния прощален прием, даван в чест на българската делегация, в себе си бях решил да направя нещо, което бе почти абсурд или по-точно, беше невъзможно да стане.

Не може ли, мислих си аз, заедно с колежката, която се казваше Таня Горчивкина и която завеждаше направление «СССР» и приказката ни вървеше и на която, като че ли бях симпатичен, да съберем заедно смелост и с добре мотивирана докладна записка да предложим на ръководството на КПКВЧ да покани в рамките на Плана за културен обмен на турне у нас театъра «Таганка».

Аз щях да напиша, че по време на официалната прощална вечеря в «непринуден» разговор с компетентни руски културни дейци е била подсказана от тях, «най-неангажиращо», възможността за едно такова посещение. Колежката, отговаряща за направление в Комитета за култура, щеше да довърши останалото, като щеше да намери начин да вмъкне «предложението» в отпускания годишен бюджет за културен обмен с Русия.

Тогава, в онези времена, преводачи не ни трябваха. Руският език за нашето поколение бе като втори «матерен» език, а и руски театър отдавна не бе посещавал България. Ние не познавахме друг, освен кукления театър на Образцов, който играеше една и съща постановка вече 20 години! Макар и великолепа, тя бе до болка позната! Значи, при добре разчетени действия, можеше и да стане. За доброто на всички!

И стана!

СЛЕДВА

Посрещането на театър «Таганка» на летище София се превърна неочаквано в невиджан митинг и сетне стана празник, непредвиден и

ГОСТУВА НИ ПОЕТЪТ РУМЕН ПЕТКОВ

Такава те искам

Когато срещнах те за първи път,
и плахо устните шептяха,
да те целувам с думи можех,
но жаден, исках още.
Красиво стана и ти разбра,
със всички сетива го чувствам,
защото те докосвам,
със плахия дъх на дете.
Посипвам пясък от нашия бряг,
ти не си песчинка, а целият бряг,
не си частица от пъзел в сърцето,
а целият пъзел събран.
Ти си Слънце огряло,
всички усмивки и мен,
не листенце здравец в ръката,
а цяло букетче от щастие в мен.
Няма никога да кажа,
че частица харесвам от тебе,
няма никога да мисля,
че частица обичам от тебе.

Моята бреза

Ти си моята бреза,
познавам те
през всичките сезони,
ще чуваш поздрав от гласа,
ще гледам
стройните ти клони.
Над теб е цялото небе,
Слънце, дъжд и снегове,
ти златни листи рониш,
от есенните ветрове.
И зъзнат голите ти клони,
във спомени за миналите дни,
потънала в зеленото на лятото,
една рисунка в моите очи.
Загърната със снежния воал,
сега си приютила малка птичка,
премръзнала, самотна, без утеха,
мечтаеш на южняка за милувките.
А той, южнякът, ще запее,
на пролетни капчуци песента,
и топлината ще разлисти,
най-истинската твоя красота.

Сълзи в раковина

Намерих раковина далеч от морето,
изхвърлена от силни вълни,
на равнодушно студения пясък,
самотна сред бездушни очи.
В ръце взех я,
имаше във нея малки сълзи.
Разбрах, плачеш,
ти на брега си сама.
Искам твоето приятелство,
да не бъда като тебе самотен,
а ти плачеш за морето,
за своя истински свят.

Върнах я на морето,
а то безразлично погълна я.
Единствено шумеше прибой,
от хоризонта пристигаше буря.
Вой на сирени прогони унеса,
и тръгнах.
Не ме очакват. Тогава накъде?
Вятърът удря плесници в лицето,
изтрива оттам мъжки сълзи.

СКУМРИЯ ВМИРИСАНА

Милка СТЕФАНОВА

Дребничката с израз на благородство в лицето Какамкова влезе в единствения рибен мгазин в градчето.

- Прощавайте, вчера взех тази скумрия от тук. Изчаках да се размрази и почнах да я чистя. Вътрешностите, обаче, бяха загнили, а ребрата ѝ щръкнаха. Четох...

- За мен тази риба не е развалена! – надменно отблъсна рибата продавачката. – Елате утре и разговаряйте с фирмаджията.

- Утре? Но тя мирише!

- Оплачете се! – Равнодушно отсече продавачката. – За мен тази риба не е развалена!

Съкрушена Какамкова взе от тезгяха развалената риба с торбичката, пред магазина се подвоуми и се отправи към кабинета на личната лекарка. Докато ѝ дйде редът, мина около час.

- Какво мога да кажа... В такива случаи може да се обърнете към Комисията за защита на потребителите. Или да дадете продукта за изследване в лабораторията на бившето ХЕИ.

- Къде е това?- обнадеждена попита Какамкова.

- В областния град...

Лицето на потърпевшията посърна.

Пари за път, пари за изследването...

-Какво искате от мен – да направя това вместо Вас? – с нескрито раздразнение попита лекарката.

- Чакай, - каза сестрата- имам телефона на Комисията за защита на потребителите.

Плаха надеждица просия на лицето на старата жена.

- Лев и петдесет и шест дадох за нея – като за оправдание каза тя.

- А, ето! – намери листчето сестрата. – Обаче номерът е софийски...- Погледна я съчувствено.

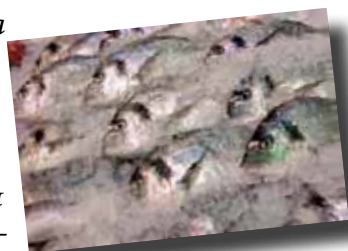
Обезверена и от капките кръв, които се стичаха от торбичката със злополучната риба, Какамкова отново се отправи към рибния магазин.

- Върнете ми парите !– каза тихо на продавачката.

- Откъде-накъде! Оплачете се!

Зад гърба на Какамкова някой влезе в магазина.

-Тогава сама си я яж, ти, проклетата развалена риба! – вне-

▶ *запнo набра височина гласът на старицата. – И ако има Господ, да даде той години наред да стоите без работа! – и излезе.*

- Да ти... в мръсната уста! – застигна я крясъкът на продавачката.

- Бихте ли дали въпросната риба за моя котарак – попита влезият.

- И аз имам котка! – сепна се продавачката. Погледна го и малко тревожно го запита: - А няма ли да се отрови?

Навън около падналата Какамъкова се беше събрала тълпа. Инфаркт!... ■

ПЕТИЯТ МЕЖДУНАРОДЕН ФОРУМ „БЪЛГАРСКО НАСЛЕДСТВО“

ще се проведе в Балчик от 29 до 31 август 2019 г.

Заявки за участие се приемат до 31 май 2019 г. на

електронната поща на форума

bgnasledstvo@abv.bg

Заявките са със свободен текст и трябва да съдържат:

име на ансамбъла, кого представляват, колко човека са,

кой е ръководителят с име и телефон,

също и имейл за връзка.

МАРУСЯ КОСТОВА

СБП, АХУ, Община Лом, Дружество „Будители“ в област Монтана
Обявяват първи национален поетичен конкурс за хора с увреждания **„ОГЪРЛИЦА ОТ РАЗЛОМЕНИ СЛОВА“**

Могат да участват автори от цяла България и живеещи в чужбина, навършили 18 години с до три стихотворения - непубликувани. Няма ограничения в тематиката, формата и размера на творбите. Срок - 1 май 2019 г.

Творбите се изпращат на e-mail адрес: vreme@mail.bg като се посочват две имена или псевдоним, точен адрес и телефон за контакт. Жури от СБП ще оцени творбите и ще излъчи автори за:

I награда - 250 лв. II награда - 150 лв; III награда - 100 лв

Две поощрителни награди - за най-млад (35 г) и най-възрастен участник; награда за най-активно участие на регионален клуб на хората с увреждания. Отчитане на резултатите - 24 май в Лом.

За контакт и допълнителна информация: посочения e-mail адрес или на телефон 0885 271077 и 0899492414.

ЗЕЛЕНАТА РИЗА

Стефан СТОЙЧЕВ

С Георги сме приятели от младежките години. Редовно ходехме на футболни мачове и любимият ни отбор играеше в зелен екип. Преди 9 години се случи нещо, което продължава и до днес...

Тогавя Гошо ме покани на имен ден. Е, разбира се, ще има печено агне. Но може ли да отида без подарък! Влязох в няколко магазина поред и най-накрая открих това, което търся. Беше риза в цвета на любимия ни отбор – зелена, с джоб от лявата страна. Написах бележка, която сложих в джоба: "Гошо, приятелю, честит имен ден! Пожелавам ти здраве и успех в живота, а любимият ни отбор да стане шампион! Твой приятел Стефан."

Бях сигурен, че ще се зарадва. Интересното се случи след няколко месеца. Дойде Стефановден. Посрещах гости, между тях бяха Гошо и съпругата му. Благодарих за подаръците и веселбата започна. Разговори за живота, вицове и стари градски песни...

Бях любопитен да видя подаръците. Повечето бяха интересни книги и един пакет. В него имаше ...зелена риза с джоб от лявата страна. От там извадих бележка. Е, рекох си, там Гошо е написал своите пожелания. Но там пишеше „Гошо, приятелю, честит имен ден! Пожелавам ти здраве и успех в живота, а любимият ни отбор да стане шампион! Твой приятел Стефан”...

Ха, че това са ризата и бележката, които аз му подарих на Гергьовден! Помислих, че се е пошегувал, но не казах нищо. Е, ще се пошегувам и аз. На Гергьовден в следващата година отново му подарих ризата. И отново дойде Стефановден. Отново гости, подаръци – книги и пакети. В един от тях беше ... зелената риза с моята бележка. Вече бях сигурен в това, че подаръка всяка година го избира съпругата на Гошо...

Вчера разказах всичко това на моя приятел Васил. Попитаха го какво мисли и какво ще ме посъветва. Защото това се случва вече 9 години!

Той се усмихна и рече: „Браво! Гениална идея! Още утре ще разкажа на Митко, ще отидем с него да изберем евтин подарък, ще го купим и ще си го подаряваме на всеки празник – той на Васильовден, аз на Димитровден.

Ех, защо не сме се сетили досега!" ■

КРЪГОСЛОВИЦА

Съставил
Иван МАНЧЕВ

От клетките с чертичка по посока на часовниковата стрелка. 1.

Средновековна българска крепост в най-западните склонове на Лозенска планина. 2. Наш

филмов режисьор и оператор /1923-2001/ -

“Крадецът на праскови”. 3,

Италиански поет, добил световна слава с “Комедия”,

наречена по-късно “Божествена”

/1265-1321/. 4. Сигнал,

даван чрез биене

на камбана при пожар

или други бедствия. 5. Вид

бананово дърво. 6. Приспособление за

скачване на електрическа жица за даване на сигурен контакт.

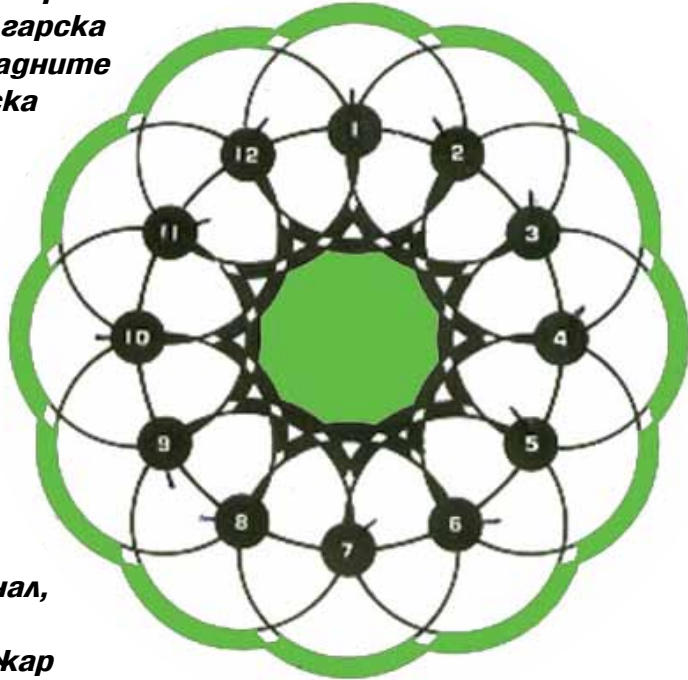
7. Разказ от Н. Хайтов. 8. Купообразна планина в Югоизточна

България. 9. Стопански блага, с които се търгува. 10. Опера

от С. Рахманинов. 11. Сгъстен сок от сварени плодове и захар,

който след като изстине, става на желе. 12. Наш книжар и

книгоиздател /1867-1944/. ■

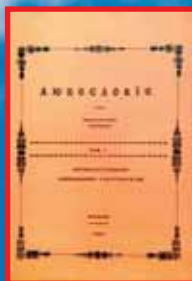
ОТГОВОРИ НА КРЪГОСЛОВИЦА БР. 3

1. Арина. 2. Ивана. 3. Виола. 4. Палма. 5. Палат. 6. Литак.
7. Милева (Леда). 8. Драма. 9. „Арома“. 10. Мрежа. 11. Вежен.
12. Раева (Илиана). 13. Венета. 14. Арена. 15. Радар. 16. Пра-
до. 17. „Аполо“. 18. Омара. 19. Раман /Чандрасекхара/. 2. На-
дир. 21. Ирина. 22. Диана. 23. Креда. 24. Катер.

АПРИЛ

ПАМЕТА НА БЪЛГАРИЯ

175 г. от излизането на бр. 1 на сп. „Любословие” – първото българско списание, издавано и редактирано от Константин Фотинов, Смирна

•04. 100 г. от рождението на Веселин Ханчев, български поет и публицист (1919 — 1966)

•06. 115 г. от рождението на Любомир Пипков, български композитор и музикален педагог, професор (1904 – 1974);

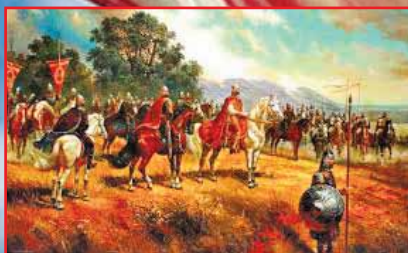
•11. 140 г. от създаването на българската поща. 1879

•16. 140 г. от приемането на Търновската конституция на Княжество България, 1879 г.;

•22. 130 г. от рождението на Христина Морфова, българска оперна певица (1889 – 1936);

•13. 1205 г. от смъртта на хан Крум, български владетел (неизв. – 814)

